

10/03/25

לכבוד: הרמטכ"ל, רב אלוף אייל זמיר

הנדון: הקנאה, התאוה והכבוד- מוציאין את האדם מן העולם

מסכת אבות, ד, כא

בפני מדינת ישראל וצה"ל עומדים אתגרים רבים, ומיידים. אוגדת עזה, היתה נמצאת ותהיה בחזית ההגנה על יישובי העוטף.

מפקד אוגדה 143, תא"ל ברק חירם מהווה סכנה לביטחון ההתיישבות, ולביטחון לוחמי צה"ל. הוא אדם לא ערכי, לא בוגר, לא אמין. פועל לקידום שמו והאדרתו, ואינו מבין את גודל השעה. ואם רק בי תלוי היה העניין, הייתי מניח לכך, וממשיך לתרום במקום אחר בצה"ל.

1. הרמטכ"ל,

סיימתי את שיחתך לספ"כ באוגדה, הגעתי לתא בו אני יושב בחמ"ל האוגדה, ושם כבר קיבלתי הודעות המשדרות 180! מעלות מכל השיחה החשובה ומסריה שהעברת לנו. מפקד האוגדה תא"ל ברק חירם נתן פקודות לאנשי המשא"ן להפסיק לי את הימ"מ, ללוגיסטיקה לקחת לי את הרכב, ואולי לתקשוב לעצור את כרטיסי הכניסה. מי יודע, מחר אגיע וכל הציוד האישי שלי ייזרק, והמחשבים ינוקו...זה גובל בפלילי!

2. הרקע הקצר לאירוע- אתמול ביקשתי להצטרף לסיור שטח שתוכנן יחד עם האלוף ניב עשור. ברק הנחה לא לתת לי מקום, פניתי אליו, ואז הוא העלה טענה חלולה...ואמר שסבלנותו פוקעת, אמרתי לו שישתה מים להירגע. הוא קרא לי חוצפן...אמרתי לו בשקט וברוגע שלא ידבר אליי כך, אני לא בגיל ולא חייל סדיר שלו (גם אליו לא הייתי מדבר כך). הרקע הארוך יותר- יפורט במסמך.

3. מפקד אוגדה 143 פועל באופן לא ערכי, לא מקצועי, ובהיעדר אומץ ומנהיגות, זאת כניסוי לאי יכולתו לקבל ביקורת מקצועית ומבצעית, ובכדי לחפות על שגיאות קשות ב-7 באוקטובר ולאחריו באוגדה.

4. המא"ג הנחה את גורמי המשא"ן "לסגור את השמ"פ", ולאחר שהודעתי לקמט"א כי כך לא מתנהלים, קיבלתי עדכון כי היום אני מזומן ל"שיחת סיכום".

5. אני, תא"ל במיל. אורן סולומון, משרת מאז ה-7 לאוקטובר, 521 ימים ברציפות במילואים! פצוע המלחמה, ללא יום חופש! כולל שישי ושבת, וחגים, הכל למען עם ישראל והגנת המדינה.

6. בתפקידי, אני 9 שנים מנהל הלחימה של האוגדה, תפקיד אותו יזמתי והגעתי אליו מייד עם שיחרורי מצה"ל, מתוך מקום של תרומה משמעותית בחזית הלחימה, והגנה על הבית! אותה זכיתי לקיים הלכה למעשה מאז ה-7 לאוקטובר ברצף.

7. כמנהל הלחימה באוגדה, עברתי 5 מפקדי אוגדות. עם כולם היחס היה מכבד, ענייני, בידידות ורעות לוחמים. התנהגותו מהווה "סטיית תקן" משמעותית, אותה אני יודע לאבחן.

8. האם זה נשמע הגיוני שאנשי המשא"ן יעצרו את הימ"מ "מאחורי הגב"? שהמאור"ג יקרא לי ל"שיחת סיכום" כך סתם? האם מדובר ב"עסק פרטי" של מאן דהוא? האם המאור"ג אינו מבין את גודל השעה, ופועל ממניעים אישיים- לא ערכיים וצרים? האם הוא יכול לעשות ככל העולה על דעתו- ללא כללי וחוקי צה"ל? ללא מעורבות המפקדים הבכירים? פניתי לאלוף ירון, שלא השיב לי.

9. על-כך, אפרט במסמך זה, תרחיש שמעולם לא דמיינתי שיקרה (תרחיש ה-7 באוקטובר שלי?) ואני ממש בוש ונכלם (לא עבורי, אלא עבורך הרמטכ"ל). טוב, אני יודע היטב מה לעשות! להסתער! מדובר על אירוע חמור, **החוצה את גבול האישי**, ואשר משפיע וישפיע על ביטחון הכוחות, ההתיישבות, ומפקדים בסדיר ובמילואים.

10. מפקד הפיקוד והרמטכ"ל מתבקשים לעצור כל מהלך כוחני, כמו פקודות המאור"ג לאנשיו- לעצור ימ"מ, לבטל כרטיסי מחשב, למנוע כניסה וכו'. אנו לא בעסק פרטי, ואל לקצינים הסדירים להיקרע בדילמה של מילוי פקודה בלתי חוקית (בעליל? דגל ערכי? פגיעה בביטחון כוחותינו?). לבחון לעומק את המשך תפקידו, ובכל מקרה להעמידו על מגבלת הכח, והפגיעה הקשה בערכי צה"ל- הרמטכ"ל, דיברת על אנשים, מילואים, לעמוד על גודל השעה, לראות את טובת הארגון והמדינה על פני האגו האישי- הכל הפוך!

11. ככל שתלוי בי, אני מתרומם מעל התנהגות בריונית ולא ערכית זו, הכל בכדי להמשיך ולשרת את המדינה, צה"ל ואת האוגדה בה אני מרגיש כמשפחה ממש.

12. אני כותב מדם ליבי, ובתקווה כי ערך האחריות וגודל השעה ישפיעו.

13. בברכה, ועד לניצחון!

אורן סולומון, תא"ל במיל. מנהל הלחימה אוגדה 143

תא"ל במיל. אורן סולומון

מעט על עצמי, כי פטור בלא כלום, לא אפשרי.

נשוי למרי, אב ל-7 ילדים. אנו גרים בקיבוץ סעד. בני הבכור יאיר קצין באמ"ן, לחם איתי בקרבות ה-7 באוקטובר בקרב הקשה על המסיבה. ביתי דפנה שירתה כשנה במילואים החל מה-8 לאוקטובר כחוקרת מצטיינת במודיעין.

מעבר לתפקידי באזרחות (חוקר ומומחה בתפיסת הביטחון, תהליכי קבה"ח לאומיים ומומחה לזירות הלחימה), לשעבר רח"ט תפיסת הביטחון והפעלת הכח במל"ל. מאז, חוקר וכותב מסמכים אסטרטגיים למקבלי ההחלטות.

עם שיחרורי מצה"ל (2016), (לאחר תפקידים רבים ובהם- מח"ט, ר' זירת דרום בח"מ, רל"ש של האלוף גנץ), ביקשתי לשרת במילואים באוגדה, מתוך מקום של תרומה בגזרה הכי מבצעית, ו"להגן על הבית". מאז, אני משמש כמנהל הלחימה של האוגדה, שותף מלא לכל סבבי הלחימה, ומוביל את בניין הכח במפקדות האוגדה והחטיבות, למעשה כרמ"ט (תפקיד שהוצע לי ע"י 2 מאור"גים וסירבתי, כיון שהרגשתי כי מנהל הלחימה הוא האדם המבצעי הבכיר לאחר המאור"ג, וכך אכן היה בכל המבצעים, ובוודאי במלחמה). במסגרת זו, הובלתי את כל אימוני מפקדת האוגדה (תכנון, וביצוע), ניהול ופיתוח כ"א, ולאחר מבצע שומר החומות יזמתי והובלתי את עמ"ט מבנה וארגון מפקדות האוגדה והחטיבות, באופן מלא, מתקנון ועד יישומו ממש לפני המלחמה.

במבצע שומר החומות נבחרתי ע"י כלל קציני המטה – סדיר ומילואים כמצטיין מפקד האוגדה למבצע (כן, לא רציתי, הרגשתי מוזר- קצין בכיר מצטיין? אך הבחירה היתה יוזמה ללא ידיעתי כמובן, ומקיר לקיר).

בשבת שמחת תורה, ה-7 לאוקטובר, חתרתי למגע, לקחתי את בני תוך הבנה שישנה פשיטה, ויחד נלחמנו בקרבות מהקשים ביותר, תחת אש כבדה בלתי פוסקת, כ-10 שעות. בקרבות אלו יזמתי, פיקדתי ואילתרתי כוחות, נלחמתי פנים אל פנים מול המחבלים, הכוונתי כוחות ומסק"ר, ניהלתי פינוי פצועים וניצולים, ובסה"כ זכינו להציל למעלה מ-300 אנשים, כ-160 מהם תחת אש תופת.

מאז, ניהלתי את הלחימה באוגדה, בשעותיה ובזמניה הקשים ביותר, יחד עם המאור"ג דאז, הובלנו את התאוששות האוגדה והחטיבות. למעלה מ-8 חודשים ניהלתי את הלחימה יום יום, כ-20 שעות ביממה, ללא יציאה מהחמ"ל, ובוודאי מבלי לראות את משפחתי חודשים ארוכים (שפונתה לים המלח). מאז שהתבקשתי וקיבלתי על עצמי את הובלת תחקירי האוגדה, החל מחודש מאי 24, במקביל לניהול הלחימה

והשתתפות בכל הדיונים המבצעיים באוגדה ועם האלוף, אני מוביל את צוותי התחקיר של כלל מוקדי הקרבות, הובלתי את תחקיר הקרב האוגדתי, ובימים אלו אני מוביל את התחקיר הרב-מדרגי היחיד בצה"ל. תחקיר מעמיק, רחב היקף ומקצועי. מאז כניסת המאור"ג תא"ל ברק חירם, למעשה, לא זומנתי לדיונים, והע"מ כלל, אפרט בהמשך.

למרות עיסוקי הרבים מאוד, ולאחר שנה של ניהול לחימה בחמ"ל, נכנסתי לניהול הלחימה בכל נקודת ציון מבצעית, כגון: קבלת משימת רפיח (כל חגי תשרי ניהלתי את הלחימה מהחמ"ל), משימת בית חנון עם חטיבת הנח"ל בימים הראשונים עד להתייצבות (אפרט בהמשך), וזאת במקביל כמובן, לכל תהליכי פיקוד וניהול כ"א אגף המבצעים במילואים (כ-100 קצינים וחיילים), ובדגש לאימון, חניכה, והכוונת צוות המנל"חים במיל. (7 סא"לים ואל"מים) - לניהול הלחימה במהלך תקופת הלחימה הלא עצימה בחודשים האחרונים. במסגרת זו, יזמתי והובלתי אימון מפקדת אוגדה, כולל תוכנית האימון ותכניה מותאמי מצב הלחימה, ויום קברניטים רלוונטי לכלל מפקדי המרכזים. יום אימון שלם, שמי שהיה חסר בו...מפקד האוגדה...

בצניעות, ללא בקשת שום כיבוד או כבוד, (אינני יושב בראש או סמוך למאור"ג- נותן את הכבוד לסמאור"ג ולסדירים...), אני מוביל במקצועיות, ביושרה ובמנהיגות את קציני המילואים באג"ם, למרות אתגרים קשים מול יחסו המזלזל של מפקד האוגדה (אפרט בהמשך). אני מהווה כתובת לכל שיח מקצועי ומבצעי, רעיונות וחשיבה, והכל בגובה העיניים, בפיקוד ומנהיגות לכל חייל/קצין בסדיר ובמילואים, מכל מפקדת האוגדה.

עם כניסתו לתפקיד, מפקד האוגדה נתן לי "אולטימטום"... "תחליט עכשיו, אתה חוזר לשבת בשולחן, או שאביא מישהו אחר". עניתי לו כי מעבר לחוסר המיצוי האמיתי בניהול לחימה לא עצימה (לשם המחשה- אין! נציגי שולחן: אש, מודיעין, איסוף, וכו'), ומעבר לעיסוקי המאוד משמעותיים בתחקירים (לו"ז והצגות לאלוף, לרמטכ"ל וכו'), קציני המילואים עושים זאת היטב. זהו חוסר מיצוי אמיתי עבורי, לא רק כתא"ל, ולא רק לאור תפקידי, אלא במיוחד למול עיסוקי בתחקירים, ולאור חוסר המיצוי האמיתי שאף המנל"חים שלי התלוננו למאור"ג מספר פעמים על כך. אין המדובר חלילה בכך שאני בימ"מ ולא בצבא, אין המדובר במי שעצר את חייו למשך שנה וחצי, ואין המדובר במי שלא ישב בשולחן כשנה, 8 חודשים יום יום כל היום- ללא משמרות בין מנל"חים (היחיד בצה"ל, זה בדוק). בנוסף, אמרתי לו שרצוי שאכנס לדיונים מבצעיים בכדי להשפיע בהם- תוכניות, הע"מ, גיבוש התפיסה המבצעית, ועוד. אולם, ההפך הוא שקרה. לכל הדיונים המבצעיים והע"מ שקיים המאור"ג, הוא דאג לא לזמן אותי, ואף כשביקשתי- נעניתי מהרל"שית ב"אין מקום",

"זה ממש מצומצם", ועוד תשובות לא אמיתיות. בחלק מהתהליכים המבצעיים התעקשתי, והתייצבתי, בכדי להשפיע.

לאחר מס' חודשים בהם הקצינים פקודיי, חשו במתרחש, החלטתי ליזום פגישה עם המא"ג, ביקשתי ממנו בצורה בוגרת וכנה, "לנקות שולחן", להתחיל בדף חדש, כיון שאינני יודע מה הוא שמע/חשב עליי, ואני כאן לטובת האוגדה, ולסייע לו ככל שאוכל. זה לא עזר, ומגמת ההתעלמות המשיכה, תוך התנהלות משפילה ולא מכבדת (אותו) בצורה הנבזית והזולה ביותר. אפרט בהמשך. במשך כל התקופה, התנהגתי בלויאליות, מעולם אף קצין לא שמע ממני, שום פרט בנושא.

מכאן, לשאלה, מדוע זה קרה?

האם מ"זיהוי" שגוי אותי עם המא"ג הקודם? האם מקנאה וכבוד? אני מעדיף לנסות ולנתח דרך המקום המקצועי והפיקודי מנהיגותי:

ליבת ההסבר- חוסר היכולת והבגרות הפיקודית לשמוע ולקבל דיעות אחרות/נוספות, הרצון להאדיר את שמו ועשייתו, ע"ח המשימה והארגון.

ברק חירם הגיע עם דירקטיבה ברורה: "מי שהיה כאן ב-7 לאוקטובר נכשל, היה לא מקצועי, לא התקפי, לא עבד נכון, ולכן נכשלנו, אנחנו נהיה יותר התקפיים, אנו לא אוגדת הגנה! אוגדת התקפה...נתקוף, נלך למשימות התקפיות ועוד". גישה זו לטעמי, לא רק היתה שגויה, אלא לא מקצועית. בוודאי שכולנו התקפיים, לא צריך להטיף לנו, ובוודאי לא לי. אמרתי לו במספר הזדמנויות כי הניתוח שלו לא נכון, ולא מבוסס על מה שקרה. הצעתי לו מספר פעמים לשבת איתי על תחקירי הקרבות, ללמוד ולהפיק לקחים רלוונטיים ללמידה ושיפור- זו האוגדה שלך! כאן היו קרבות וכאן יש ללמוד ולהטמיע! לצערי, ברק התעלם מבקשתי מספר פעמים רב, ולא ישב איתי אפילו לא דקה על התחקירים...בנוסף, תפיסתי המקצועית והמבצעית לגבי ההגנה היתה שונה, תפיסה אותה האלוף ירון קיבל בכמה וכמה דיונים (לגבי הצורך בפרש פלשת עדכני כזה המבטא 0 חדירות לשטח ישראל ומהירות תגובת עתודות לפחות בשעה הראשונה, חשיבות ההגנה על היישוב, עתודות, קוי ההגנה ועוד). גם על ניהול הלחימה בחמ"ל בזמן שהוא היה, היו לי לא מעט הערות והארות, (ובשיחה ב-4 עיניי בה הוא התעלם ממני, אמרתי לו: "לא חשבתי שאומר זאת למישהו, אך מה שהספקתי לשכוח, עוד לא התחלת ללמוד"). כדרכי מזה שנים, את מחשבותיי, תפיסתי המבצעית, דאגתי לומר תמיד בכבוד, בדרך ארץ, בצורה עניינית ומקצועית. ואם היתה מחלוקת מהותית- לומר לו 4 עיניי בלבד, ולא בפורום. למען הסר ספק- כל החלטת מא"ג, וברק בכלל זאת, התקיימה תמיד כאילו אני קבעתי אותה, כרוחה וכלשונה! ללא מצמוץ, וללא הרהור!

המאור"ג לא אהב את האתגר, את קבלת האלוף את המלצותיי, את הניירות המבצעיים אותם כתבתי לרמטכ"ל ולאוף בקומה המערכתית-אסטרטגית (שאת חלקם קראת, והלוואי והיו משיישים אותם כבר מתחילת המלחמה), ובוודאי לא אהב את הערכת הקצינים הסדירים, המח"טים וקציני המילואים לעשייתי. אינני בתחרות איתו, אני מבין היטב את מקומי, ובכוונתי לסייע לו, **אולם המאור"ג פעל באופן לא ערכי בעשרות מקרים ודוגמאות, להתעלם ממני, להדיר אותי, ולמעשה לנהל אוגדה ללא חשיבה מקצועית ומבצעית שונה. כל הסדיר מיישרים קו, ואני למעשה קצין המילואים היחיד שעוד יכול לחשוב אחרת.**

מאור"ג 143 תא"ל ברק חירם

ערכים- כפי שצינתי, מפקד האוגדה פועל באופן לא ערכי, פיו וליבו אינם שווים, נוהג לרכל על קצינים, על האלוף והרמטכ"ל, מתנהל ב"פופולריות זולה", **בחוסר צניעות כשה"אני" במרכז.** מוביל חשיבה אחת, ללא כמעט דיעות שונות, מרחיק ממנו בעלי חשיבה או דיעה אחרת. **משקר לי ולקצינים**, כאשר אני יודע שהוא נתן הנחיות מסויימות, ואומר שלא. אושפזתי מס ימים בביה"ח עקב פציעה, לא קיבלתי טלפון, בני חגג בר מצווה- אין טלפון, אבי נפטר- אין טלפון, טוב, הגיע לנחם ביום האחרון....זה לא יאומן שזה קרה!

דוגמא אישית, צניעות- המאור"ג קיים עם קציני המטה הסדירים 3 או 4 ערבי מטה, ב-3 חודשים לכניסתו (פופולריות זולה), תו"כ לחימה, אגב, בחלקם אני הייתי בחמ"ל ומפקד הגזרה. מעולם הוא לא חשב ודאג לקיים שום ערב הוקרה לאנשי המילואים הבכירים, אשר נלחמים מאז ה-7 לאוקטובר! למרות בקשותיי. כשכבר הנעתי ערב פנימי (בלי המאור"ג), נתקלתי בקשיים ו"הזחלות" מטעם הסמאור"ג, שעדיף לא לפרט....מתבייש....

המאור"ג מזלזל באנשי המילואים! מראש, כשהגיע רצה להחליף אותם...להביא אנשים בלי להתייעץ איתי, אך זה לא הצליח! להביא קצינים לאוגדת עזה זו משימה משמעותית, את כל הקצינים מרמת רס"ן הבאתי באופן אישי (8/10 קצינים מרס"ן ועד אל"מ), במשך 9 שנות תפקידי. אני מחזיק את אנשיי הקצינים הבכירים והזוטרים בכח האחריות המשותפת (זה מה שמשאיר אותי בעשייה), ובכח המנהיגות האישית שלי. ציטוטים מהקצינים שלי: **"אנו שקופים"**, "אף אחד לא מתייחס אליהם", "אנו דני דין...הולכים באוגדה ואף אחד לא מתייחס", המאור"ג לא משוחח איתם- המאור"ג יושב לידם בשולחן הלחימה ולא שאל אותם מי הם, לאחר כ-5 חודשים ולאחר מספר פעמים בהם ביקשתי ממנו לדבר איתם (קבע ולא הגיע...), עשה להם שיחה מבזה ורדודה. 2 קצינים מצויינים סא"לים (1 מהאג"ם, 1 מהאש), שניהם היו קצינים סדירים בעברם באוגדה. אינם מסכימים להגיע יותר למילואים, למרות בקשותיי:

"אין לי כוונה לחזור למשמרות, אין לי כל יכולת נפשית להיות בסביבתם של האנשים הללו (מא"ג וסמא"ג)". ציטוט נוסף: "אני חייב להגיד לך משהו...מעולם, מעולם, לא התאכזבתי ממפקד כמו מברק חירם, אדבר עם פינקלמן...אגיע הכי רחוק...וכו". ההודעות נמצאות אצלי בטלפון. הנזק שנעשה לאנשי המילואים אותם אני מפתח שנים, כמעט לא בר תיקון. לקצינים אין לינה, אין רכב לסיורים, אין יחס, והכל למרות שאני מדבר איתו ועם הסמא"ג, שעדיף לא להוסיף ציטוטים מתשובותיו. מעולם!!! זה לא היה באוגדה, השפל הזה, של חוסר היחס, הזילזול, וההסתכלות כאילו אנחנו כח עבודה זול, הממלא תפקיד או תקן רק בכדי שהמא"ג יצליח.

קציני הסדיר שלו כבויים, חלקם מגיע אליי "לאוזן קשבת", הם נראים כמו ב 8 לאוקטובר.....

סיסמאות, ולא תוכן- ברק נוהג בפיזור סיסמאות, ללא כיסוי ותוכן, המונח לסמן וי מתאים לו ביותר. סיכום מבצע בית חנון- שעה!!! טוב, לא הספיק הזמן (ברור), אז יש עוד מועד להשלמת עוד שעה.....במה הוא ישקיע זמן? במה שהוא מוביל וירשם על שמו- תפיסת ההגנה....למרות עמדתי כי בשלב זה לא ניתן להניח עדיין תפיסת הגנה, כאשר המצב האסטרטגי והמבצעי רחוקים מסיום, הוא מתעקש לבזבז 4/5 ימי למידה של כלל המטה והמח"טים, הכל בכדי להציג על-שמו תפיסה חדשה ושונה, (טוב זה לא באמת כך, כי את יסודותיה קבע המא"ג היוצא דרך יצירת מרחב חיץ ואבטחה שברק קיבל כבר באופן מושלם). כך אגב, מתנהלים דיונים מבצעיים- ללא עומק, מהר לסמן ביצוע, ובעיקר להשמיע את דעתו בלבד, ללא כמעט התייחסויות.

נורמות – המלצתי לו להעביר את עבודת הקצינים מהמשרדים לחמ"ל, בכדי למנוע נתק- הסדיר מתעסקים כל היום והלילה במצגות. בנוסף, לבצע מסדר לחמ"ל ולכשירותו, לקיים תהליכי למידה ותכנון מבצעי, בדגש לאש- עם אנשי המילואים המצויינים והמנוסים, אך הוא התעלם. למידה- הקמנו במלחמה צוות הלימ"ה, הוא מתעלם מכל תוכן ותוצר, ולא מנסה להרים אותם. הם מיואשים.

ימ"מ- במהלך השנה הראשונה ניהלתי את כל משק הימ"מ באוגדה, לכל מפקדות האוגדה והחטיבות! באופן שקוף, ראוי, משתף, וללא חריגות, בביקורת פתע של אמ"ץ הצטיינו בפקוד. עם הגעת הסמא"ג והמא"ג החדש, לקחו לידיהם את ניהול משק הימ"מ. מאז אמ"ץ הספיק לעצור את תקני הימ"מ באוגדה פעמיים, בכל פעם לתקופה של כשבועיים-שלוש (בפעם הראשונה התערבתי מול בסיוק, שאכן טיפל), עניין שגרם לפגיעה בכשירות וביכולת להביא אנשי מילואים למשמרות, או לחילופין הביאו בהנחיית הסמא"ג אנשים בלי ימ"מ.....בנוסף, חפ"ק המא"ג זכה לקבל תנאים בלתי חוקיים ופושעים" להביא אנשים בכל מחיר!" היתה הנחייתו, והיו ימים

ושבועות עם כמאה אנשים בחפ"ק, בו עשו שבוע בחודש, או מתוכנת דומה. זה פלילי!

מבצעי- את כלל מסמכיי, ואת האחרון בהם לגבי תכנון המערכה להכרעת חמאס הרמטכ"ל קרא. בנוסף, אני ממליץ לקיים את. לתוכנית ההגנה, ובכלל זאת: פרש פלשת, בחינת חלוקת ההגנה על כלל הגזרה (חלוקה בין 2 אוגדות יוצרת תורפות רבות, ונובעת רק מרצונו להימנע מעוד כאב ראש מהתושבים), מיקום וחלוקת העתודות (גדוד חש"ן, וגדוד חי"ר מרוכזים, כאילו היו עתודה למתקפות הדיביזיות הסוריות). ממליץ לבחון את יחס הסד"כ בפועל בין מרחב האבטחה לשטחנו (10% לערך במרחב האבטחה, וא"כ מה למדנו מעומק, זמן ומרחב מהתקפות האוייב?).

יחס ליישובים- בידי דוחות סיורים של קציניי מהאג"ם אותם מתחילת המלחמה אני שולח למפגשי מפקדים, דוחות אלו מלפני כ 3 שבועות מצביעים על פערים גדולים במוכנות היישובים וביחס אליהם (נשלחו לברק, שלא הגיב). תוכניות תוכן ולא מצגות.... לא אפרט.

ה-7 באוקטובר- בתחקיר הרב מדרגי בחנתי את מיקום ומיצוי מפקדי האוגדות. לא אפרט כאן, אבל דווקא על ברק, בניגוד לתדמית אותה יצר, יש את סימני השאלה הגדולים ביותר על חוסר התפקוד! ברק נשלח למשימה ע"י רח"ט מבצעים בבוקר לנתיבות, ורק בשעה 16:15 נכנס לבארי (מה עשה בבארי, איזה פו"ש ממש ניהל, לא אכנס כאן, תחקיר בארי היה עדין מאוד). אלא, שישנן עדויות שפורסמו בתיקשורת, בו אלוף במיל. וכן רס"ן מפקד כ. כוננות, מתחננים אליו שיגיע להילחם או לתפוס פיקוד בטבח בכפר עזה, נחל עוז וכו'. ...כבר משעות הבוקר, ובכמה הזדמנויות בעת שהיה בשובה. הוא אומר להם: "אין לי מודיעין...זו לא הגזרה שלי", ושאר תשובות שצריכות לזעזע כל מפקד ואזרח בצה"ל, חוסר חתירה למגע, אי לקיחת אחריות יוזמה ופיקוד שעלו בחיי אדם רבים. כפי שאמרת היום: "אני מצפה שחייל קרבי תמיד יסתער קדימה ויגן על אזרחים", זה מפקד אוגדה שלא קיים זאת! נתעלם? את מה שהוא עשה ב-7, ומה שאני עשיתי הוא יודע, וזו סיבה מספיק טובה לנסות "לשנמך" אותי. זה המעט, ולא אפרט כאן!

מבצע בית חנון- ברק אחראי על תוצאות כישלון המבצע, באופן ישיר! דם החללים בחלקם על ידיו! בחטיבת הנח"ל יודעים זאת, הם בביקורת עצומה עליו, וגם באוגדה. ברק אישר תוכנית עם סד"כ חסר, תוכנית מכיוון אחד, ללא אש מסייעת מספיקה ונכונה, ללא הנדסה בפעולה נכונה. לא היתה למידה תו"כ המבצע להפקת לקחים, אני אמרתי למאור"ג ב 4 עיניים תו"כ הלחימה את המלצותיי (להוסיף גדוד ממקום אחר, להפעיל אש והנדסה בתכנון אחר)- הן לא התקבלו. בפועל, לאחר מספר ימים בהם ניהלתי את הלחימה, נכנס מנל"ח מיל. ובימים שאח"כ- ניהול הלחימה בשולחן

האוגדה היה ללא נציגי שולחן מרכזי בחמ"ל, ללא נוכחות מאו"ג או קציני האוגדה הסדירים, בדגש לזמני ההתקפות הכי קריטיות של החטיבה. בידי הקלטה מזעזעת ששלח לי קצין שלי בהודעה לווטסאפ, מנל"ח סא"ל במיל. שהיה בשולחן: "בפועל, זה לא אפשרי, ההתקפה היחידה באוגדה ובפיקוד, אף אחד לא נמצא, לא המאו"ג, רק אני והסמב"ציות, אם באמת יש לחימה קשה, בקסבה של בית חנון, איך אף אחד לא נמצא בשולחן? מדוע אני צריך להגיע למילואים במאמצים רבים, היכן הסדיר? ". הביקורת הגדולה של הנח"ל (עדיף לדבר עם רמ"ט החטיבה, הוא במילואים, הוא יספר את האמת...), ובפועל, הם "לא ספרו אותנו", כולל ממש סירוב פקודה תו"כ לחימה, שהיו לה עדים רבים!!! כך גם חטיבת גבעתי, וזה לא מקרי, כי מפקדים עם ניסיון, בוגרים ולוחמים, יודעים מי עומד מולם, מפקד שעושה "רוח" וקול עבה, או מפקד מבצעי שמקשיב ומחזק את מאמצי החטיבה דרך האוגדה.

לסיכום

מה המסר של צה"ל למפקדיו, ולאנשי המילואים? לאחר ה-7 לאוקטובר, אין להביע דיעה מבצעית ומקצועית שונה מהמפקד, וזאת באופן ענייני ומכבד? מי שיביע- יסולק? אנשי מילואים לאחר 9 שנים, תפקוד קרבי מקצועי ופיקודי מסור יסולקו כי המפקד לא מתאים לו באופן אישי? מדובר על עסק פרטי? לא בביטחון המדינה? זהו מסר חמור אשר יעמיק ויפגע בחוסר האמון שבין הציבור לצה"ל.

בעיניי, מדובר על אירוע ערכי, מנהיגותי ומקצועי חמור! המחייב בירור ובחינת המשך תפקידו ו/או קידומו של הקצין בצה"ל. ככל שניסיוני מול מפקדי האוגדות (3 מאו"גים בסדיר, ועוד 5 במילואים), מדובר על **סטיית תקן ערכית, מבצעית, מקצועית ומנהיגותית!** לא היה לזה שום דוגמא בכל שנותיי כמפקד!

למען הסר ספק, אני מקפיד להציע הצעות, יוזמות וחשיבה נוספת, ולא להסתפק בביקורת לכשעצמה. אני מקיים דיונים וחשיבה רחבה עם אלופים רבים, חבריי, בגובה העיניים, תוך הערכה הדדית. יעידו כל מסמכי לאורך כל המלחמה- עשרות מסמכים ע"פ מאות עמודים של המלצות ודרכי פעולה, שלצערי רק היום מתחילות להיות מיושמות במסגרת תוכניות "כור הברזל".... נהגתי תמיד בלויאליות, ותמיד ביישום הנחיות המפקדים.

ככל שתלוי בי, אמשיך לשרת את מדינת ישראל וצה"ל, לא אתן לקצין להרוס תשתית של שנים, ואני מוכן להמשך עבודה עניינית, בוגרת (אוכל להתעלות מכל עניין אישי),

בכדי להמשיך ולשרת, גם בניהול הלחימה, בפיקוד על אנשיי, וכמובן בהמשך תהליך התחקיר והטמעת לקחי התחקירים באוגדה ובצה"ל.

בנוסף, ארצה לקחת חלק בכל תהליך מטכ"לי לחשיבה רב זירתית, וכן בתהליך תחקיר והטמעת לקחי המלחמה ה-7 לאוקטובר.

טרם עדכנתי את אנשיי באוגדה ומחוצה לה, ולא צריך להגיע למכתבי תמיכה, בטוחני למי שמכיר אותי- שהתמונה מוכרת היטב.

מצפה מהרמטכ"ל להנחות את ברק חירם להבין את תפקידו, לשמר את אנשיו, לפעול באופן מקצועי וענייני, מכבד – גם אישי וגם כללי לאנשי המילואים, ולא לפגוע ביכולות האוגדה מסיבות אגו זול ולא בוגר. להמשיך לעבוד איתי, עם אנשיי, להבין את גודל השעה, ולהוביל את צה"ל לניצחון והכרעת אויבנו!

בהצדעה,

אורן סולומון, תא"ל במיל.

מנהל הלחימה אוגדה 143